

ΕΤΟΣ 64ov

7 Αυγούστου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 32 (3297)

ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Είναι ισχυρή διεκδίκηση του σύγχρονου ανθρώπου τό νά προσπαθεῖ νά καταστεί διάσημος. Όλοι θέλουν νά έχουν εϋρύ κύκλιο γνωριμιών, ἀναγνωρισιμότητα καί δημοφιλία. Καί γιά νά τό κατορθώσουν αὐτό, μετέρχονται κάθε μέσο, ἐνεργοῦν ὄ,τι νομίζουν πρόσφορο, παραδίδονται σ' αὐτό πού πιστεύουν ὅτι θά τοὺς ἀναδείξει. Ἄλλιά καί ἡ κοινωνία μας τό καλλιιεργεῖ αὐτό, ἰδίως μέ τά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης, προάγοντας μιά ψευδαίσθηση ἐγγύτητας καί προσέγγισης τῶν ἄλλων. Κι ὄη' αὐτά σέ μιά κοινωνία καί σέ μιά ἐποχή πού πανθομολογούμενα ἔχει παγώσει ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν, κυριαρχεῖ ἡ ἀδιαφορία καί ὁ ἀτομικισμός δείχνει τό σκληρό του πρόσωπο.

Γι' αὐτό καί ὅποιοι καθίστανται διάσημοι στίς μέρες μας ἀντιμετωπίζονται μέ ὄρους θεάματος. Δέν καθίστανται ἀντικείμενα σεβασμοῦ, ὅπως παλαιότερα, οὔτε ἀπνεχεῖ ὁ λόγος τους μέ αὐξημένες ἀξιώσεις. Ἐντίθετα, ὑπόκεινται σέ ὄρους δημοσιότητας τόσο σκληροῦς, ὥστε νά κατηγορεῖται ἡ κοινωνία μας γιά ἰδιόμορφη «ἀνθρωποφαγία». Τό κυριότερο ὄλων, χάνουν τό δικαίωμα στήν ἰδιωτική ζωή. Ἐπιπλέον, ἀποδομοῦνται ὡς προσωπικότητες, μεθοδευμένα ἢ ἀθέλητα παρεξηγοῦνται καί διαστρεβλῶνεται ὁ δημόσιος βίος τους. Παρά ταῦτα, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος –ὑποταγμένος στό ἐγκεντρικό του πείσυμα καί ἀρνούμενος τά παραδείγματα ὄσων προηγήθηκαν– ἐπιμένει νά αὐτοῦπονομεύεται κυνηγώντας δημοσιότητα.

Χαρακτηριστική συμπεριφορά

Οἱ εὐαγγελικές περικοπές πού προηγήθηκαν, ὅπως καί ἡ σημερινή, μᾶς παρουσιάζουν μιά σειρά ἀπό τά θαύματα πού χαρακτήρισαν τή δημόσια δράση του Κυρίου. Τό κάθε θαῦμα τελεῖται καί περιγράφεται στά Εὐαγγέλια ἐξυπηρετώντας διαφορετικό σκοπό. Σήμερα δέ, ὁ τρόπος τῆς περιγραφῆς τῆς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 27-35)

Ὁ Χριστός θεραπεύει κάθε ἀσθένεια

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱὲ Δαυὶδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεῦετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι· Λέγουσιν αὐτῷ· Naί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν, γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεόχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβρομήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὅρατε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ, ἐξελθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφόν, δαιμονιζόμενον. Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ αἰχρονί τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρῦσσαν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

θαυμαστής θεραπείας δύο τυφλῶν, ἀλλὰ καὶ ἑνὸς δαιμονισμένου, ἔρχεται νὰ προκαλέσει τὸν προβληματισμὸ μας γύρω ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἐνεργεῖ ὁ Χριστός, ὥστε νὰ κηρύττει μὲ τὸ παράδειγμα διεκδικώντας σεβασμὸ.

Φωνάζουν πίσω ἀπὸ τὸν Χριστὸ οἱ δύο τυφλοὶ ζητώντας τὸ ἔλεός του. Κι ὁ Χριστός, σάν νὰ μὴ νοιάζεται, συνεχίζει τὴν πορεία του πρὸς τὸ σπίτι ὅπου φιλοξενοῦνταν στὴν Καπερναοὺμ, πιθανότατα τὸ σπίτι τοῦ Ματθαίου. Κι ὁ Χριστὸς πού νοιάζεται, τοὺς ὑποδέχεται μέσα στό σπίτι, μακριά ἀπὸ περίεργα βλήματα ἀδιάκριτων ἀνθρώπων. Κι ὁ Χριστός πού γνωρίζει, δέν ρωτᾷ τοὺς τυφλοὺς τί θέλουν, ἀλλὰ ἂν πιστεῦουν ὅτι ἔχει τὴ δύναμη νὰ κάνει ἐκεῖνο πού τοῦ ζητοῦν χωρὶς νὰ τὸ κατονομάζουν. Κι ὁ Χριστός πού παιδαγωγεῖ, ἐνεργεῖ κατὰ τὴν πίστη τους, ὄχι ἀμφιβάλλοντας γι' αὐτήν, ἀλλὰ ἀναδεικνύοντας αὐτήν.

Πόσο διακριτικὰ συμπεριφέρεται ὁ Χριστός, ἀκόμη καὶ μὲ προσωπικό του κόστος! Τὸ πρόβλημα τῶν τυφλῶν δέν τὸ ἐπιλύει δημόσια, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν. Καὶ μάλιστα, ἐνῶ οἱ τυφλοὶ φωνάζουν, ἀκοιουθώντας τον, Αὐτὸς τὸ ἀνέχεται, δέν ἐκνευρίζεται, δέν λαμβάνει ὑπ' ὄψη του τὸ τί μπορεῖ νὰ ἴσσει ὁ κόσμος, ἀλλὰ καὶ δέν κάμπτεται στὴν ιδιότυπη πίεση πού τοῦ ἀσκεῖται μέσω τοῦ θορύβου πού δημιουργεῖται. Ὁ Χριστός παιδαγωγεῖ καὶ δέν ἀφήνεται νὰ παρασυρθεῖ ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ πίεση, οὔτε ὑπηρετεῖ τὴ σκοπιμότητα τοῦ νὰ ἐνεργήσει μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ «ξεφορτωθεῖ» τὸ πρόβλημα καὶ νὰ ἡσυχάσει. Ἐνεργεῖ φιλιανθρωπεύομενος χωρὶς νὰ ἐκβιάζεται ἢ νὰ ἀναγκάζεται μὲ ὅποιονδήποτε τρόπο.

Πῶς ἐνεργεῖ τὸ θαῦμα ὁ Χριστός

Ὁ Χριστός μεθοδεύει τὴν ἔλλειψη δημοσιότητας γιὰ νὰ ἐνεργήσει τὸ θαῦμα.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἐπροχώρησε ὁ Ἰησοῦς καί τόν ἀκολούθησαν δύο τυφλοί, οἱ ὁποῖοι ἐφώναζαν, «Ἐλέσέ μας, υἱέ τοῦ Δαυῖδ». Μόλις δέ ἔφθασε εἰς τό σπίτι, ἦλθαν εἰς αὐτόν οἱ τυφλοί καί ὁ Ἰησοῦς τοὺς λέγει, «Πιστεῦτε ὅτι ἔχω τήν δύναμιν νά κάνω αὐτό πού ζητᾶτε;». Λέγουν εἰς αὐτόν, «Ναί, Κύριε». Τότε ἄγγιξε τά μάτια τους καί εἶπε, «Σύμφωνα μέ τήν πίστιν σας, ἄς γίνη». Καί ἄνοιξαν τά μάτια τους καί εἰς αὐστηρόν τόνον τοὺς παρήγγειλε ὁ Ἰησοῦς καί τοὺς εἶπε, «Προσέχετε, κανείς νά μή τό μάθῃ». Αὐτοί ὁμως μόλις ἐβγῆκαν, τόν διεφήμισαν εἰς ὄλην τήν χώραν ἐκεῖνην. Ἐνῶ αὐτοί ἐβγαίνουν, τοῦ ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπον βωβόν δαιμονισμένον. Καί ἀφοῦ τό δαιμόνιον ἐκδιώχτηκε, ἐμίλησε ὁ βωβός. Καί ἐθαύμασε ὁ κόσμος καί ἔλεγεν, «Τέτοια πράγματα δέν ἐφάνησαν ποτέ εἰς τό Ἰσραήλ». Οἱ δέ Φαρισαῖοι ἔλεγαν, «Εἰς τό ὄνομα τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων βγάζει τά δαιμόνια». Καί περιήρχετο ὁ Ἰησοῦς ὄλας τὰς πόλεις καί τὰ χωριά καί ἐδίδασκε εἰς τὰς συναγωγὰς των καί ἐκήρυττε τό εὐαγγέλιον περὶ τῆς βασιλείας καί ἐθεράπευε κάθε ἀσθένειαν καί κάθε ἀδυναμίαν τοῦ λαοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Δέν ἀπαντᾶ στίς παρακλήσεις στόν δρόμο, ὥστε οἱ ὅποιοι περίεργοι νά θεωρῶσιν ὅτι δέν ἀσχολεῖται μέ τοὺς τυφλοὺς κι ἐπομένως δέν χρειάζεται νά μαζευτοῦν γιά νά «παρακοιλουθῆσιν θαῦμα». Κλείνεται μέσα στό σπίτι, μακριά ἀπό ἀδιάκριτα βλήματα πού μπορεῖ νά παρερμηνεύσουν καί νά προσβάλλουν, καί μόνον ἀφοῦ διασφαλίσει ὅτι ἀπαηλλάχθηκε ἀπό ὄρους δημοσιότητας προχωρᾶ στή θαυμαστή θεραπεία. Κι ὄχι μόνον αὐτό, τελειώνοντας «ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁράτε μηδεὶς γινωσκέτω», δηλαδή τοὺς παράγγειλε μέ αὐστηρότητα νά μή μάθει κανείς τίποτε γιά τό θαῦμα.

Γιατί αὐτή ἡ συμπεριφορά; Στό κάτω κάτω γιατί ξαφνικά ἀποφασίζει νά ἐνεργεῖ θαύματα «ἐν κρυπτῶ»; Καί γιατί τόσο καιρό θαυματοποιοῦσε στίς πηλατεῖες, στίς ρύμες, στίς ὁδοὺς, παρουσία χιλιάδων λαοῦ; Μέ μιά φράση, ὅταν τό θαῦμα προκαλοῦσε δοξολογία Θεοῦ ἢ τόνιζε θεία ἀλήθεια πού προηγουμένως εἶχε διδάξει ὁ Χριστός μας, δηλαδή ὑποστήριζε σαφῶς τήν ἀναφορά τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Πλάστη του καί Δημιουργό Θεό, τότε τό θαῦμα γινόταν δημόσια. Ὅταν ὁμως ὑπῆρχε κίνδυνος νά κυριαρχήσει ἡ ἀνθρώπινη ἀντίληψη καί θεώρηση τῶν πραγμάτων μέ ἀποτέλεσμα νά παρεξηγηθεῖ ἡ διδασκαλία καί νά μπερδευθοῦν οἱ ἄνθρωποι, τότε ὄχι μόνο γινόταν τό θαῦμα διακριτικά, ἀλλὰ ἀκοιλουθοῦσε καί ἡ σύσταση νά μή διαφημισθεῖ. Ἐπίσης, ὅταν ὑφίστατο θέμα προσωπικό ἢ σεβαστῆς ἐσωτερικῆς πνευματικῆς κατάστασης, τὰ πάντα περιβάλλονταν τῇ σιωπῇ. Γι' αὐτό καί τὰ περισσότερα θαύματα τοῦ Χριστοῦ μᾶς εἶναι ἄγνωστα.

Οἱ τυφλοί, νομίζοντας ὅτι ὁ Χριστός τοὺς παραγγέλλει τῇ σιωπῇ ἀπό ταπει-

7 Αύγουστου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Δομείου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 363). Νικάνορος ὁσίου († 1519), κίτορος τῆς ἱ. Μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, προστάτου Ἀργολίδος. Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιε΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. θ΄ 27-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Αύγουστου, Η΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. ιδ΄ 14-22.

νωση καί πιστεύοντας ὅτι ἔτσι ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνη τους, δέν κάνουν ὑπακοή, δέν κρατοῦν τό στόμα τους κλειστό καί διαδίδουν τὴν εὐεργεσία πού τοὺς ἔγινε. Δέν μπόρεσαν νά καταλάβουν τό πόσο τοὺς προστάτεψε ὁ Χριστός μέ τὴ διακριτικότητα του, ἀποφεύγοντας νά τοὺς καταστήσει «θέαμα» στό πλῆθος πού πάντα ἐνδιαφερόταν νά βλέπει ἀξιοπεριεργα πράγματα ὄχι γιὰ νά ὠφεληθεῖ, ἀλλῆ γιὰ νά ἐντυπωσιασεῖ, νά ἐνθουσιασεῖ, νά διαστρέψει...

Ἄλλῆ κι ἓναν ἀκόμη κίνδυνο δέν μπόρεσαν νά κατανοήσουν. Τό γεγονός ὅτι ὅποιος διακρίνεται δέν ἐπαινεῖται, ἀλλῆ ἀντιθέτως καθίσταται εἴτε ἀντικείμενο ἐκμετάλλευσης, εἴτε στόχος ζηλοφθονίας. Κι ὁ Χριστός, διακρινόμενος γιὰ τὴν τελειότητά του, εἶχε στοχοποιηθεῖ ἀπό τόν φθόνο καί τό μίσος ὄσων ἀντιστρατεύονταν τό κήρυγμά του καί τότε καί ἀνά τοὺς αἰῶνες. Γι' αὐτό καί τό σημερινό Εὐαγγέλιο ὀλοκληρῶνεται μέ τὴ συκοφαντική ἀντίδραση τῶν Φαρισαίων ὅτι τά θαύματα τοῦ Χριστοῦ δέν ἐνεργοῦνται μέ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἀλλῆ μέ τὴ συνέργεια τοῦ ἄρχοντα τῶν δαιμονίων. Κι ἡ μεθοδευμένη αὐτή συκοφαντία πού προκλήθηκε ἐπειδὴ οἱ δύο πρώην τυφλοὶ δέν ἄκουσαν τόν Χριστό καί τόν διαφῆμισαν, ἀσφαλῶς εἶχε ὡς στόχο νά κλονήσει τοὺς ἀδύναμους, νά ἐνσπείρει ἀμφιβολίες καί νά κάνει διστακτικούς τοὺς ἀνθρώπους ἐναντι τοῦ Χριστοῦ, κάτι πού δυστυχῶς ἐπετεύχθη.

Πόσες φορές ἡ ἔκθεση στὴ δημοσιότητα δέν προκάλεσε ἀποτελέσματα ἀντίθετα τῶν ἐπιδιωκόμενων; Γι' αὐτό καί ἡ σαφὴς παραγγελία τοῦ Κυρίου: ἡ πνευματικὴ ζωὴ καί προκοπὴ τῶν πιστῶν νά κείται «ἐν τῷ κρυπτῷ», ὥστε νά μὴν ἐπηρεάζεται ἀπὸ ἀνθρώπινες μεθοδεύσεις ἢ παρανοήσεις καί νά ἔχει ἀποκλειστικῶς οὐράνιο προσανατολισμό.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱεραίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr